

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/172/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3808207242
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2012:3808207242.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci navrhovateľky X. Y. nar. XX.XX.XXXX, bytom U. S. XX, zast. JUDr. Jozefom Krškom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza proti odporcovi C. Y. nar. XX.X.XXXX, bytom T., R. č. XXX/X o zaplatenie 82.000 Sk s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 2.721,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 12 % ročne od 12.6.2003 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 348,54 eur, na účet JUDr. Jozefa Kršku, advokáta so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova č. 3 a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala o vydanie platobného rozkazu, ktorým jej súd prisúdi istinu 82.000 Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 12 % ročne od 12.6.2003 do zaplatenia a žiadala priznať i trovy konania.

Na návrh navrhovateľky súd vydal dňa 9.9.2008 platobný rozkaz sp. zn. 6Ro 132/2008, voči ktorému podal odporca odpor s odôvodnením, že nie je pravdou, že dlh uznal. Vzniesol námietku premlčania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov - Y. Y., I. Y., oboznámil listinné dôkazy - čestné prehlásenie č.l. 5, príjmový doklad č.l. 6, platobný rozkaz č.l. 10, odpor č.l. 12, návrh na vydanie predbežného opatrenia č.l. 19 - 20, listina - fotokópia z realitnej kancelárie č.l. 21, LV č. XX, uznesenie OS T. č.l. 29, vyjadrenie odporcu č.l. 41, zápisnica z výsluchu odporcu č.l. 55, listiny priložené v prílohovej obálke č.l. 71, rozsudok OS Prievidza č.k. 10C 14/2009 č.l. 79, odborné stanovisko znalkyne Y.. A. č.l. 136 - 185, pripojené spisy OS Prievidza č. k. 9C 7/2005 a č. k. 15C 98/2008 a zistil tento skutkový stav :

Navrhovateľka návrh na začatie konania odôvodnila tým, že poskytla odporcovi finančné prostriedky formou pôžičky dňa 3.7.2002 vo výške 82.000 Sk na zaobstaranie nehnuteľnosti. Odporca uvedenú sumu odmieta vrátiť, pričom poukázal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Prievidza č. k. 9C 7/2005. Ďalej uviedla, že hoci v uvedenom konaní nebola úspešná, z obsahu spisu vyplynulo, že odporca dlh vo výške 82.000 Sk uznal.

Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že spolu s manželom R. Y. a odporcom sa poznali a preto mu požičali sumu 82.000 Sk. Deň pred odovzdaním peňažnej pôžičky, t. j. 2.7.2002 sa odporca stretol s jej manželom a povedal mu, že sa mu páči jeden dom, ale nemá peniaze. Jej manžel súhlasil, že

mu peniaze požičajú, preto sa stretli 3.7.2002 v reštaurácii AGIP na pumpe v Prievidzi asi o 23.00 hod.. Boli tam prítomní aj ich spoloční známi manželia Y. Y. a I. Y.. Peňažnú pôžičku v čiastke 82.000 Sk navrhovateľka odovzdala odporcovi v obálke v 5.000 Sk a 1.000 Sk bankovkách. Odporca otvoril obálku, ale peniaze si neprepočítal. Manželia Y. museli vidieť, že odporcovi odovzdáva peniaze. Dobre sa poznali, preto ani navrhovateľka a ani odporca nežiadali vyhotovenie písomnej zmluvy o pôžičke. Dohodli sa, že odporca peňažnú pôžičku navrhovateľke vráti, keď si vybaví úver. Peniaze požičala výlučne navrhovateľka, išlo o jej peniaze. Keď odporca peniaze nevracal, telefonovala mu, ale odporca zmenil telefónne číslo. Preto manžel navrhovateľky skoncipoval listinu pod názvom Čestné prehlásenie dňa 11.6.2003 a dal ho podpísať odporcovi, ktorý potvrdil prevzatie peňažnej pôžičky 82.000 Sk na kúpu nehnuteľností. Odporca súhlasil s prevodom nehnuteľností na navrhovateľku, ak peniaze nevráti. Bolo to podmienené i príklepom súdu v exekučnom konaní, kde sa mal odporca stať vlastníkom týchto nehnuteľností. Kúpna cena nehnuteľností sa mala vykompenzovať pôžičkou v čiastke 82.000 Sk. Odporca sa stal skutočne príklepom vlastníkom nehnuteľností, ale tieto nepreviedol na navrhovateľku tak, ako sa zaviazal. Čestné prehlásenie predložené v súdnom spise poskytol navrhovateľke jej manžel.

Navrhovateľka sa s odporcom poznala, ale nikdy nebola v domácnosti odporcu, ktorý býval s rodičmi a so sestrou. Vedela, že býva na adrese označenej v návrhu. Predpokladala, že jej manžel vie, kde odporca býva. Od známych vedela, že odporca úver dostal.

Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že žalovaná suma 82.000 Sk je pôžička poskytnutá odporcovi dňa 3.7.2002, ale písomná zmluva o pôžičke vyhotovená nebola. Odporca v písomnom Čestnom prehlásení z 11.6.2003 dlh vo výške 82.000 Sk uznal. Táto suma predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane odporcu. Uviedol, že prevzatie peňažnej pôžičky odporca potvrdil v Čestnom prehlásení, ktoré možno považovať za uznanie dlhu tak, ako to konštatoval krajský súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 9C 7/2005. Dlh premlčaný nie je. Ďalej uviedol, že keď odporca peňažnú pôžičku nevrátil a stal sa vlastníkom nehnuteľností príklepom v roku 2004, bola najskôr uzavretá Zmluva o budúcej zmluve, ktorá nie je podpísaná zmluvnými stranami a preto logicky odporca neskôr nehnuteľností, ktorých sa stal vlastníkom nepreviedol na navrhovateľku, čo je potvrdené v Čestnom prehlásení. Toto mohol vyhotoviť len odporca na základe toho, že nepreviedol nehnuteľností na navrhovateľku. Logicky to vyplýva zo sledu udalostí. Po právnej stránke odôvodnil nárok navrhovateľky najskôr ako bezdôvodné obohatenie, ale tiež ako plnenie z peňažnej pôžičky.

Z výsluchu odporcu súd zistil, že peňažnú pôžičku od navrhovateľky a ani od jej manžela R. Y. neprevzal. Potvrdil, že vydražil nehnuteľnosť prostredníctvom manžela navrhovateľky, exekútora R. Y., ktorý požadoval od neho odmenu, ktorá bola nadštandardná a nebola to suma 82.000 Sk, ale išlo o nižšiu sumu. Navyše exekútorovi žiadne peniaze nedal. Po vydražení nehnuteľností sa stal ich vlastníkom a v roku 2008 tieto predal.

Na sporné skutočnosti súd vypočul svedkov Y. Y. a manželku I. Y..

Z výsluchu svedka Y. Y. vyplynulo, že pozná navrhovateľku a jej manžela asi 10 rokov. Stretávali sa ako známi spolu s odporcom aj s jeho kamarátmi v bare MIKI na sídlisku Žabník v Prievidzi. Poznali sa aj s odporcom, tykajú si, ale sa nenavštevovali. Svedok si presne nepamätal dátum, kedy spolu s navrhovateľkou aj jej manželom boli v reštaurácii na pumpe na sídlisku A. v Prievidzi, ale vedel, že navrhovateľka mala odovzdať odporcovi sumu 82.000 Sk na dom, ktorý sa mal dražiť a o ktorý odporca prejavil záujem. Svedok videl ako navrhovateľka odovzdávala odporcovi obálku, odporca peniaze prepočítal a videl, že išlo o 5.000 Sk a 1.000 Sk bankovky. Deň predtým v bare MIKI exekútor R. Y. spomenul, že ide predať dom v exekúcií a odporca prejavil záujem o tento dom, ale peniaze na kúpu domu nemal. Týmto domom si chcel riešiť svoju bytovú otázku. S odstupom času, keď boli spolu s R. Y. stretli odporcu, ktorý mal nové auto a na výzvu R. Y., aby peniaze vrátil, povedal, že teraz ich nemá. Svedok vedel od kamarátov odporcu, že odporca úver dostal. Išlo o viac úverov a sumu okolo 300.000 Sk. Tento úver dostal na rekonštrukciu rodinného domu v Obci U. S.. S odstupom času išiel s R. Y. opäť na pumpu AGIP v Prievidzi, odporca čakal R. Y. v aute a keď sa vrátil mal príjmový pokladničný doklad a čestné vyhlásenie, ktoré mu R. Y. ukázal. Odporca sľuboval, že peňažnú pôžičku vráti, ak dostane úver

z peňažného ústavu. Pravdepodobne peniaze minul, pričom nehnuteľnosť vydražil, neskôr ju predal a preto peniaze zrejme vrátiť navrhovateľke už nedokázal.

Z výsluchu svedkyne I. Y. vyplynulo, že bola svedkom pri preberaní peňažnej pôžičky na pumpe AGIP v Prievidzi na sídlisku Zapotôčky, kde bola spolu aj so svojím manželom Y. Y.. Na pumpe boli prítomní navrhovateľka, jej manžel R. Y. a tiež odporca. Vedela spolu s manželom, že má dôjsť k odovzdaniu peňazí odporcovi. Videla ako navrhovateľka vytiahla obálku a podala ju odporcovi. Vtedy nevedela o akú sumu ide. Odporca tam niečo podpisoval. Svedkyňa mala informáciu, že odporca má záujem o dom na dražbe. Nepamätala si, či sa rozprávali aj o nehnuteľnosti, nakoľko to bolo dávno. Odporca pri prevzatí obálky, peniaze povytiahol, ale nevidela, či peniaze prepočítal. Videla, že išlo o bankovky 5.000 Sk až 1.000 Sk.

Z Čestného prehlásenia vyhotoveného dňa 11.6.2003 vyplynulo, že podpísaný C. Y. čestne prehlásil a na znak súhlasu svojím podpisom potvrdil, že si vypožičal sumu 82.000 Sk od X. Y. na kúpu nehnuteľností zapísaných v LV č. XX, budova - rodinný dom s. č. XXX na parc. č. XX/X, zastavaná plocha o výmere XX mX na parc. č. XX/X a zastavaná plocha o výmere X,XX mX na parc. č. XX/X. Nakoľko uvedené finančné prostriedky do dnešného dňa nevrátil, súhlasil s odpredajom týchto nehnuteľností X. Y. za podmienky, ak bude na nehnuteľnosti schválený príklep súdu a stane sa vlastníkom týchto nehnuteľností. Kúpna cena bola suma 82.000 Sk, čím sa pohľadávky započítajú a jeho dlh zanikne. Toto čestné prehlásenie súčasne slúži aj ako zmluva o budúcej kúpnej zmluve, nakoľko sa dohodol o bezúročnej pôžičke, preto bezodkladne najneskôr však do 15 dní od schválenia príklepu súdom o povolení vlastníckeho práva v KN uzavretím riadnej kúpnej zmluvy. Toto čestné prehlásenie je opatrené podpisom odporcu a v spodnej časti je uvedené rodné číslo a jeho adresa.

Z príjmového pokladničného dokladu z 3.7.2002 je zrejmé, že odporca prevzal od navrhovateľky sumu 82.000 Sk na kúpu rodinného domu vo U. S.. V kolonke vyhotovil, schválil a podpis príjemcu je uvedený podpis odporcu. Odporca je uvedený ako vlastník vyššie uvedených nehnuteľností vo výpise z LV č. 586.

V konaní č.k. 9C 7/2005 sa navrhovateľka voči odporcovi domáhala, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým súd nahradí vôľu odporcu vyhlásením v kúpnej zmluve, že ako kupujúci uzatvára kúpnu zmluvu s navrhovateľkou ako predávajúcim o predaji nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. U. S., ide o nehnuteľností uvedené v čestnom prehlásení. Okresný súd rozsudkom zo dňa 28.8.2007 návrh navrhovateľky zamietol. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že ako dôvod zamietnutia navrhovateľky spočíval v nedostatku naliehavého právneho záujmu, ktorý navrhovateľka neosvedčila pri určovacej žalobe. Ďalším dôvodom zamietnutia návrhu bolo, že v čestnom prehlásení absentuje prejav vôle navrhovateľky. Toto je opatrené podpisom len odporcu. Vôľa navrhovateľky uzavrieť dohodu o budúcej zmluve nie je prejavovaná. Krajský súd Trenčín rozsudok Okresného súdu Prievidza rozsudkom zo dňa 26.3.2008 potvrdil. Z odôvodnenia tohto rozsudku okrem iného vyplýva, že čestné prehlásenie nespĺňa náležitosti zmluvy o budúcej zmluve a to najmä zhodu vôle zmluvných strán vyjadrenú v písomnej forme o uzavretí zmluvy o budúcej zmluve. Odvolací súd vyslovil názor, že listinu nielen podľa svojho označenia, ale aj podľa obsahu možno považovať za uznanie dlhu týkajúceho sa sumy 82.000 Sk.

V tomto spise sa nachádza znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave zo dňa 11.5.2007, v ktorom mala znalkyňa posúdiť, či originálny príjmový doklad zo dňa 3.7.2002 je podpísaný C. Y.. Zo záveru tohto znaleckého posudku vyplýva, že na príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 3.7.2002 vyhotovený k priezvisku Y. je pravým podpisom C. Y..

Súd v prejednávanej veci nariadil znalecké dokazovanie na skutočnosť, či Čestné prehlásenie z 11.6.2003 je podpísané vlastnoručným podpisom odporcu.

Znalkyňa oznámila súdu, že nie je možné vyhotoviť znalecký posudok na spornú skutočnosť, nakoľko čestné prehlásenie z 11.6.2003 nie je originálnou listinou.

Znalkyňa podala odborné stanovisko č. 7/2012 zo dňa 21.3.2012, kde v závere konštatuje, že na kópii čestného prehlásenia zo dňa 11.6.2003 sa nachádza podpis C. Y., kópia nie je autentickým (živým) písarským prejavom pisateľa, vlastnoručným podpisom človeka. Na základe všetkých zistení nevyviedla, že originálny podpis, z ktorého následne bola vyhotovená kópia sporného podpisu nachádzajúca sa v kópii písomnosti Čestné prehlásenie je pravým podpisom C. Y.. Uviedla, že jednoznačne potvrdiť alebo vylúčiť pravosť spornej písomnosti, z ktorého podpisu je v tomto konkrétnom prípade možné až po preskúmaní originálu spornej písomnosti.

Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že návrh je podaný dôvodne.

Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákona, ak zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takej dohody je okrem označenia zmluvných strán predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peniaze). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (konkrétou), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou (kontraktom) a vyžaduje k platnosti odovzdanie peňazí a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou. Odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi je predpokladom uzavretia zmluvy o pôžičke. Základnou povinnosťou dlžníka je vrátiť vec rovnakého druhu.

Od zmluvy o pôžičke treba odlíšiť tzv. dlžobný úpis, ktorým dlžník písomne potvrdzuje, že dlhuje veriteľovi určitú sumu; tento úpis môže byť dlžníkovi vydaný aj po uzavretí zmluvy a môžu byť s ním spojené i účinky uznania dlhu. Jeho existencia uľahčuje veriteľovi procesnú situáciu v tom, že dôkazné bremeno ohľadne dlhu v tej výške, na akú vyznieva dlžobný úpis prechádza z veriteľa na dlžníka.

Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi. Okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právny úkon (§ 34 a nasl. OZ) je k tejto platnosti treba písomnú formu, vyjadrenie prísľubu zaplatiť dlh a uvedenie dôvodu dlhu a jeho výšku. Ak má teda mať písomné uznanie práva dlžníkom právne dôsledky uvedené v ustanovení § 558 Občianskeho zákona, je nutné, aby došlo k uznaniu práva tak čo do výšky, tak čo do dôvodu. Pokiaľ ide o uznanie práva čo do dôvodu, nemusí síce byť tento dôvod vždy v listine obsahujúcej uznanie práva uvedený výslovne, ale musí byť jednoznačne zdôvodniteľný. Rovnako tak uznanie práva čo do jeho výšky, musí byť vyjadrený tak, aby výška bola objektívne určiteľná.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané výsluchom navrhovateľky, svedkov, Čestným prehlásením a príjmovým pokladničným dokladom, že navrhovateľka niekedy v čase 2.7.2002 požičala odporcovi peňažnú pôžičku v čiastke 82.000 Sk, ktorú mu odovzdala na pumpe v reštaurácii AGIP v Prievidzi. Túto skutočnosť potvrdili aj svedkovia Y. a I. Y., ktorí boli v tom čase prítomní v tejto reštaurácii. Svedkovia potvrdili, že navrhovateľka odovzdala odporcovi obálku, kde sa nachádzala peňažná pôžička v 5.000 Sk a 1.000 Sk bankovkách. Svedkyňa videla ako odporca povytiahol peniaze, ale tieto si neprepočítal. Odporca v priebehu konania a konania č. k. 9C 7/2005 tvrdil, že Čestné prehlásenie z 11.6.2003 a príjmový pokladničný doklad z 3.7.2002 nepodpísal. Nikdy si od navrhovateľky a ani od jej manžela R. Y. peniaze nepožičal. Prevzatie peňazí je potvrdené nielen svedkami, ale túto skutočnosť odporca potvrdil v Čestnom prehlásení z 11.6.2003, ktoré je založené v súdnom spise vo fotokópii, ale znalkyňa nevyviedla, že podpis na tejto listine je odporcov. K takémuto záveru dospela porovnaním tohto podpisu a iných listín s podpisom odporcu.

V znaleckom posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava znalkyňa preskúmala a potvrdila, že na príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 3.7.2002 je pravým podpisom

C. Y.. Tento príjmový pokladničný doklad je doklad o prevzatí peňažnej pôžičky 82.000 Sk od navrhovateľky.

Tento doklad je dôkazom o prevzatí peňažnej pôžičky v čiastke 82.000 Sk od navrhovateľky, ktorú čiastku potvrdil odporca svojím vlastnoručným podpisom. Teda týmto odovzdaním peňažnej pôžičky došlo k uzavretiu Zmluvy o pôžičke.

Keďže k uzavretiu zmluvy o pôžičke sa vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi, túto skutočnosť mal súd preukázanú týmto príjmovým pokladničným dokladom, čo je originálnym podpisom odporcu. Preto súd mal za to, že zmluva o pôžičke bola uzavretá platne.

Keďže odporca peňažnú pôžičku nevrátil, dlh (peňažnú pôžičku) potvrdil v Čestnom prehlásení z 11.6.2003, ktorú prevzal od navrhovateľky na účel kúpy nehnuteľností zapísaných v LV č. XX a súhlasil s predajom týchto nehnuteľností navrhovateľke, ak sa stane ich vlastníkom príklepom. Tu potvrdil i kúpnu cenu nehnuteľností v čiastke 82.000 Sk. V poslednom odstavci potvrdil bezúročnú pôžičku, pričom v spodnej časti je uvedené i jeho rodné číslo a adresa jeho trvalého pobytu. Z tohto možno vyvodit', že údaj o rodnom čísle mohol dať len odporca.

Je možné považovať toto Čestné prehlásenie vyhotovené v písomnej forme aj za uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákona, z obsahu ktorého je zrejmé, že odporca mal zaplatiť dlh, tento neuhradil, je uvedený dôvod dlhu, t.j. kúpa nehnuteľností a je uvedená i výška dlhu.

Dôvod dlhu je jasne uvedený, ide o pôžičku na kúpu nehnuteľností a je dôvoditeľný, (nevrátenie peňažnej pôžičky).

Súd považuje za podstatné uviesť, že písomné uznanie dlhu, čo do dôvodu i výšky má podľa § 110 odst. 1 za následok, že plynutie pôvodnej premičacej doby sa preruší a začne plynúť nová 10 ročná premičacia doba. Z týchto dôvodov nie je dlh odporcu premičaný.

Súd zhodnotením skutkového stavu, hodnotením jednotlivých dôkazov individuálne a i vo vzájomných súvislostiach s prihliadnutím na všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré vyšli v priebehu konania najavo, aj s poukazom na iné konania, predovšetkým č. k. 9C 7/2005 a výpovede účastníkov v tomto konaní, ktoré korešpondujú i s výpoveďami účastníkov v konaní č. k. 11C 172/2008 dospel k záveru, že nárok navrhovateľky bol preukázaný.

Odporca sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto je povinný zaplatiť navrhovateľke i úrok z omeškania vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska podľa nar. vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 odst. 2 Občianskeho zákona.

Navrhovateľka bola v konaní úspešná, preto jej súd priznal trovy konania podľa § 142 odst. 1 O.s.p. v sume 348,54 eur. Tieto predstavujú zaplatený súdny poplatok vo výške 163,31 eur, súdny poplatok z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia 66,39 eur a z trov právneho zastúpenia. Právny zástupca navrhovateľky uplatnil trovy právneho zastúpenia za 1 právny úkon (účasť na pojednávaní dňa 26.6.2012), hodnota 1 úkonu právnej služby je 111,21 eur a 1 x režijný paušál 7,63 eur. Súd priznal trovy konania navrhovateľke zastúpenej právnym zástupcom, trovy konania v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.